

Kérem: Köszönöm!

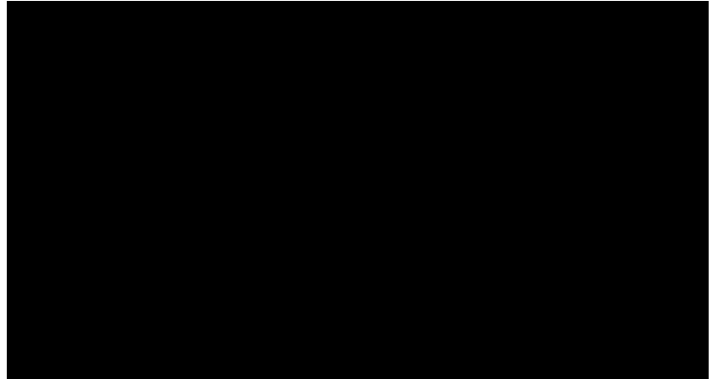
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1021-0/2014
Érkezett:	2014 MÁJ 23.
Példány:	1
Melléklet:	8+1 db
Kezelőiroda: P	

13

KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZÁK 4.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:.....	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailon / Faxon	
Érkezett:	2014 -05- 15
PÉLDÁNY:	1 IV
MELLÉKLET:	8+1 db
FŐLAJSTROMSZÁM UTÓIRATON: 34.Kpk.46.411/13	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon keresztül (cím: 1027 Budapest, Csalogány u. 47-49., levelezés cím: 1539 Bp. Pf. 632)

alkotmányjogi panasz

a

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

(cím: 1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.,
levelezés cím: 1539 Bp. Pf. 632)

34.Kpk.46.411/2013/10. számú, közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránt indult nemperes eljárásban hozott végzése ellen.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10 / 1021-0 / 2014
Érkezett:	2014 MÁJ 23.
Példány:	1
Melléklet:	Alulírott

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Kezelőiroda:

R-1

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK	
4.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtő levelem / Személyesen / E-mailon / Faxon	
Érkezett:	2014 -05- 15
PÉLDÁNY:	.....IV.....
MELLÉKLET:	.....KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:	
Indítványozó (az „Indítványozó”) a	

kívül jelzett és 1. sz. mellékletben csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselője útján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjeszti elő a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **34.Kpk.46.411/2013/10.** számú, 2014. február 28-án közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránt indult nemperes eljárásban hozott, és számunkra 2014. március 17-én kézbesített végzése (a „Végzés”) ellen.

1 Az alkotmányjogi panasz tárgya

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (az „Abtv.”) 27. §-a alapján az Indítványozó kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Végzést vizsgálja meg, az alábbiakban részletesen kifejtettek szerint állapítsa meg annak alaptörvény-ellenességét és az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdése d) pontjában, valamint az Abtv. 43. § (1) bekezdésében biztosított hatáskörében eljárva a Végzést semmisítse meg.

2 Az Alaptörvény, illetve nemzetközi szerződés megsértett rendelkezései

Az Indítványozó álláspontja szerint a Végzéssel valamint a Végzés alapjául szolgáló eljárással az Indítványozónak az Alaptörvény, illetve az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény (az „Egyezmény”) alábbi rendelkezései által biztosított jogai sérültek:

Alaptörvény

„B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

„XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

(5) A (4) bekezdés nem zárja ki valamely személy büntetőeljárás alá vonását és elítélését olyan cselekményért, amely elkövetése idején a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai szerint bűncselekmény volt.

(6) A jogorvoslat törvényben meghatározott rendkívüli esetei kivételével senki nem vonható büntetőeljárás alá, és nem ítéltető el olyan bűncselekményért, amely miatt Magyarországon vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más államban törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

Egyezmény

„6. Cikk

Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy demokratikus társadalomban ez az erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás kiskorúak érdekei, vagy az eljárásban résztvevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.

2. Minden bűncselekménnyel gyanúsított személyt mindaddig ártatlannak kell vélelmezni, amíg bűnösségét a törvénynek megfelelően meg nem állapították.

7. Cikk

Büntetés kiszabásának tilalma törvényi rendelkezés nélkül

1. Senkit sem szabad elítélni olyan cselekményért vagy mulasztásért, amely elkövetése idején a hazai vagy nemzetközi jog alapján nem volt bűncselekmény. Ugyancsak nem lehet a bűncselekmény elkövetése idején alkalmazható büntetésnél súlyosabb büntetést kiszabni.

2. Ez a Cikk nem zárja ki valamely személy bíróság elé állítását és megbüntetését olyan cselekmény vagy mulasztás miatt, amely elkövetése idején a civilizált nemzetek által elismert általános jogelvek szerint bűncselekmény volt.

8. cikk

Magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák.

2. E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges."

Egvezmény – Első Kiegészítő Jegyzőkönyv

„1. Cikk

Tulajdon védelme

Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik.

Az előző bekezdésben foglaltak nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák."

3 Az alkotmányjogi panasz indokolása

A Végzés sérti az Indítványozókat az Alaptörvényben biztosított jogait, mivel

- (i) a Végzés a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.076/2012/28. számú, közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult eljárásban 2013. július 3-án hozott ítéletén (az „**Ítélet**”) alapul, amely ellen az Indítványozó az Alkotmánybíróság által befogadott alkotmányjogi panasszal élt a 3.1. pontban kifejtettek szerint;
- (ii) a Végzés önmagában is sérti a bíróság indokolási kötelezettségét a 3.2. pontban bemutatottak szerint;
- (iii) a Végzés sérti az Indítványozókat a tulajdonhoz való jogát a 3.3. pontban foglaltak szerint.

3.1 A Végzés az Ítéleten alapul, ezért alaptörvény-ellenes

Az Indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.076/2012/28. számú, közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult eljárásban 2013. július 3-án hozott ítélete (az „**Ítélet**”) ellen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján 2013. október 24-én alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Az Alkotmánybíróság előtt az Ítélet elleni alkotmányjogi panasz eljárás IV/1629/2013 ügyszámon került nyilvántartásba vételre.

A Tisztelt Alkotmánybíróság az Indítványozót 2014. február 24-én kelt levelében arról értesítette, hogy a fenti alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. §-a alapján befogadta.

A Végzés az Ítéleten alapul a következők szerint. A Gazdasági Versenyhivatal („GVH”) a jogerős Ítélet alapján az Indítványozóval szemben Vj-130/2006/330 számú végzésével közigazgatási végrehajtási eljárást indított az Indítványozó ellen, az alábbi összegek végrehajtására:

- (i) 2011. október 27-étől 2013. szeptember 10-ig tartó időszakra késedelmi pótlék megfizetését az 1.200.000.000 forint összegű versenyfelügyeleti bírság után;
- (ii) a GVH által a Tpv. 83. § (5) bekezdése alapján „tartozatlanul fizetett kamat” jogcímén 321.659.999 forint összegben.

A GVH fenti végzése ellen az Indítványozó jogorvoslati kérelmet nyújtott be a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál, kérve jogszabálysértés okán a végzés hatályon kívül helyezését. A Végzéssel a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az Indítványozó jogorvoslati kérelmét elutasította, ezáltal hatályában fenntartva az Ítéleten alapuló Vj-130/2006/330. számú végzést.

Tekintettel arra, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Ítélet elleni alkotmányjogi panaszt befogadta, az Indítványozó kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jelen alkotmányjogi panaszt az Ítélettel szemben benyújtott, IV/1629/2013 számon nyilvántartott alkotmányjogi panasszal együtt bírálja el. Amennyiben ugyanis az Ítélet elleni alkotmányjogi panasz alapján a Tisztelt Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenességet megállapíthatónak tartja, és az Ítéletet megsemmisíti, a jelen alkotmányjogi panasszal támadott Végzés alaptörvény-ellenességének és megsemmisítésének a feltételei is fennállnak. **Erre tekintettel az Indítványozó kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jelen alkotmányjogi panaszt az Ítélettel szemben benyújtott alkotmányjogi panasszal együtt bírálja el. Arra az esetre, ha az együttes elbírálásra nem volna lehetőség, vagy az Ítélettel szembeni alkotmányjogi panasz elutasításra kerülne, az Indítványozó e tekintetben másodlagosan kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jelen alkotmányjogi panaszt az Ítélettel szembeni alkotmányjogi panasztól függetlenül, önállóan bírálja el.**

Az Indítványozónak az Ítélet elleni alkotmányjogi panaszban részletesen kifejtett álláspontja szerint az Ítélet valamint az Ítélet alapjául szolgáló eljárás sérti az Indítványozónak a 2. pontban hivatkozott, Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, valamint az Alaptörvény által védelemben részesített, Egyezményben biztosított jogait.

Az Indítványozó alapjogi sérelmének lényege az alábbiakban foglalható össze:

- (i) a bizonyítékok felülvizsgálati eljárás során történő felülmérlegelése, a ténykérdésben való döntés nem megengedett, és sérti a jogerő tiszteletben tartásának elvét;
- (ii) az egységes és folyamatos jogsértésre történő hivatkozás és az annak alapján történő jogsértés-megállapítás valamint bírságkiszabás sérti a hatósági és bírói jogalkotás tilalmát és a tisztességes eljáráshoz való jogot;

- (iii) az egységes és folyamatos jogsértést a Kúria egyetlen, különböző okok miatt aggályos bizonyíték alapján tartotta megállapíthatónak, amely sérti az *in dubio pro reo* elvét;
- (iv) az a tény, hogy a GVH részéről ugyanazok a személyek állapították meg az Indítványozó bűnösségét (a versenyjogi jogsértést) az előzetes álláspontban, mint akik a Határozatot aláírták, sérti a függetlenség és pártatlanság követelményét, valamint az ártatlanság vélelmét;
- (v) sérti a *nulla poena sine lege* elvét a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a „Tpv.”) 78. § (1) bekezdésében meghatározott magasabb bírságmaximum alkalmazása a jelen esetben, mivel a 2005. november 1-e előtt megvalósított magatartások esetén a vállalkozások még nem láthatták előre ezt a lényegesen súlyosabb potenciális szankciót;
- (vi) a helyszíni kutatás lefolytatásának körülményei, így a kutatást engedélyező bírói végzés nem megfelelő indokolása, a kutatási jelentés hiánya és a rendőri jelenlét hiánya sértik az Indítványozónak az Egyezmény 6. és 8. cikkeiben biztosított jogait;
- (vii) a felülvizsgálati eljárás során az érdemi tárgyalás hiánya sérti a tárgyalás tartásához fűződő jogot; végül pedig
- (viii) az Ítéletben foglalt megállapítások, illetve az Indítványozó által felhozott érvekre vonatkozó érdemi indokolás hiánya sértik a bíróság indokolási kötelezettségét.

A további részleteket illetően az Indítványozó e helyütt csak visszautal az Ítélet ellen benyújtott alkotmányjogi panaszban foglaltakra, azokat nem kívánja megismételni, mivel az a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt ismert.

3.2 Indokolási kötelezettség elmulasztása

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) számú határozatában a bíróságok indokolási kötelezettségével kapcsolatban az alábbi alkotmányos követelményeket támasztotta:

„[34] Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy **döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia.** Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság **az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.** Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” (kiemelés tőlünk).

Az Indítványozó határozott álláspontja szerint a Végzés az alábbi szempontokból nem felel meg az Alkotmánybíróság által támasztott fenti követelményeknek:

- (i) **A késedelmi pótlék** tekintetében a Végzés nem ad számot a döntés jogi és ténybeli indokairól, hiszen a bíróság a Ket. 132. §-ához kapcsolódóan a döntés szempontjából egyébként irreleváns módon idézett kommentáron túl csak a saját, kiterjesztő, konkrét jogszabályhelyből nem levezethető értelmezését tartalmazza az „idegen pénz használatának ellenértékével kapcsolatban”. Ez a kiterjesztő értelmezés kógens jogszabályok esetében a bírói gyakorlat szerint nem megengedett, ahogy arra az Indítványozó a jogorvoslati kérelmében is rámutatott. A bíróság a Végzésben továbbá nem jelölte meg azt a konkrét határidőt sem, amelyet az Indítványozó elmulasztott volna, és amely késedelmi pótlékfizetési kötelezettségét megalapozná. A bíróság nem értékelte továbbá az Indítványozó mint kérelmező 2014. január 15-én kelt beadványában foglalt észrevételeket, amelyben az Indítványozó részletesen tárgyalta a bíróság által a Végzésben is hivatkozott szempontokat (így az „idegen pénz használatát”, és a mulasztás objektív vagy szubjektív jellegének irrelevanciáját).
- (ii) **A kamatfizetéssel** kapcsolatban a bíróság kritikátlanul elfogadta a GVH mint kérelmezett álláspontját, és még csak kísérletet sem tett arra, hogy mérlegelje az Indítványozó mint kérelmező által előterjesztett szempontokat. E tekintetben a Végzés indokolása teljes mértékben hiányos, a bíróság pusztán a Tptv. 89. § (2) bekezdésére utalt, amely álláspontja szerint lehetővé teszi a GVH által fizetett kamat visszafizetésének végrehajtását. A megjelölt jogszabályhely azonban nem rendelkezik a visszafizetett kamat ismételt megfizetésének kötelezettségéről, e helyett a *végrehajtható döntésben elrendelt kötelezettség határidőre történő megfizetéséről* rendelkezik. A bíróság továbbá ismételtelen elmulasztotta tényszerűen megjelölni azt a határidőt, amelyet az Indítványozó elmulasztott volna, és amely így megalapozná kamatfizetési kötelezettségét.

A fentiekben kifejtettek alapján az Indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Végzést vizsgálja meg, állapítsa meg annak alaptörvényellenességét és azt az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

3.3 A tulajdonhoz való jog sérelme

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Végzés meghozatala során figyelmen kívül hagyta azt, hogy nincs olyan kifejezett jogszabályi rendelkezés, amely a GVH-t felhatalmazná arra, hogy az általa Tptv. 83. § (5) bekezdése alapján megfizetett kamat visszafizetésére irányuló igényt végrehajtási eljárás során érvényesítsen abban az esetben, ha a Kúria döntése nyomán a kamatfizetés alapjául szolgáló bírósági határozat (azaz a Fővárosi Ítéltábla másodfokú ítélete) hatályon kívül helyezésre kerül. Márpedig a 2. pontban hivatkozott Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. pontja szerint *„[s]enkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik”*.

Tekintettel arra, hogy mint a Ket., mint a Tptv. olyan kógens jogszabályok, amelyek kiterjesztő értelmezést nem engednek, ha a jogalkotó szabályozni kívánta volna ezt a helyzetet, akkor egyértelmű, világos rendelkezést kellett volna iktatnia e törvények valamelyikébe (vagy e törvények végrehajtására kiadott rendeletben), amely a

megfizetett kamat visszafizetését írja elő a fenti feltételek teljesülése esetén. Ilyen rendelkezés azonban a magyar jogban nincs.

E tekintetben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság is csak a Tpvt. 83. § (5) bekezdését jelölte meg döntése jogalapjaként, amely ilyen tartalmú kötelezettséget nem ír elő.

Ezzel az Indítványozónak a tulajdonhoz való joga sérült, hiszen tulajdonát törvényben meghatározott feltételek megléte nélkül vonta el a GVH, amelyet a Végzés sem orvosolt. A felülvizsgálni kért végzést még a Végzés meghozatala előtt végre is hajtották inkasszóval, az alábbi 4. pontban részletezettek szerint.

4 Az alkotmányjogi panaszeljárási feltételeinek igazolása

A Végzés az ügy érdemében hozott döntés, amellyel szemben további jogorvoslatnak nincs helye a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 3. § (4) bekezdése alapján.

Az Indítványozó jelen ügyben való érintettsége egyértelműen igazolt, hiszen az Ítélettel a Kúria az Indítványozónak a GVH versenyfelügyeleti eljárás során hozott határozatának bírósági felülvizsgálata iránti keresetét elutasította, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság pedig a Végzéssel az Indítványozóra nézve fizetési kötelezettséget megállapító végzést helyben hagyta. Mind a Végzés, mind az Ítélet közvetlenül az Indítványozó jogaira és kötelezettségeire nézve rendelkezést tartalmazott. A Végzés alapján az Indítványozónak összesen 587.807.999 forintot kellett megfizetnie, amelynek NAV általi beszedését a 4. sz. mellékletben igazolja. A végrehajtási eljárás során az Indítványozó végrehajtási kifogást terjesztett elő a NAV-nál, amelyet a NAV 2928141412 iktatószámú, 2014. március 27-én kelt végzésével elutasított (ld. 4. sz. melléklet).

Az Indítványozó kijelenti, hogy a Végzéssel kapcsolatban a jelen alkotmányjogi panaszon túl egyéb jogorvoslattal nem élt.

5 Adatkezelési nyilatkozat

Hivatkozással az Abtv. 52. § (5) bekezdésére és az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (az „**Ügyrendi Határozat**”) 56. § (1) bekezdésére, az Indítványozó ezúton kijelenti, hogy **nem járul hozzá**

- (i) a jelen alkotmányjogi panasz,
- (ii) az Ügyrendi Határozatban 56. § (1) bekezdésében hivatkozott egyéb irat, valamint
- (iii) a jelen alkotmányjogi panaszban foglalt személyes adatok nyilvánosságra hozatalához.

Az Indítványozó kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Ügyrendi Határozat 56. § (6) bekezdése alapján a fentiekben kifejtettekre figyelemmel, az Indítványozó jogos érdekeinek védelmében szíveskedjen harmadik fél számára az eljárás irataiba való betekintést korlátozni, ennek hiányában pedig az iratbetekintési jogot az érintettek számára anonimizált módon biztosítsa.

Tisztelettel:

██████████ ügyvéd

██████████ indítványozó képviselőjében

Budapest, 2014. május 15.

Melléletek:

1. sz. melléklet: ügyvédi meghatalmazás
2. sz. melléklet: a Végzés másolata
3. sz. melléklet: a Végzés alapjául szolgáló eljáráshoz kapcsolódó iratok
4. sz. melléklet: a végrehajtás során érvényesített összegek beszédését igazoló okiratok